

Sygn. akt: KIO 2299/26

Sygn. akt: KIO 2300/26

WYROK

Warszawa, dnia 6 lipca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lipca 2026 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 maja 2026 r. przez Odwołujących:

1) wykonawcę **SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Warszawie** – sygn. akt: **KIO 2299/26** („Odwołujący I”);

2) wykonawcę **ELEKTROTIM S.A. z siedzibą we Wrocławiu** – sygn. akt: **KIO 2300/26** („Odwołujący II”),

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Zarząd Dróg Miasta Krakowa z siedzibą w Krakowie** („Zamawiający”)

przy udziale uczestników po stronie Zamawiającego w postępowaniu o sygn. akt: KIO 2299/26:

a) wykonawcy **ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie**,

b) wykonawcy **ELEKTROTIM S.A. z siedzibą we Wrocławiu**,

zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego,

przy udziale uczestnika po stronie Zamawiającego w postępowaniu o sygn. akt: KIO 2300/26: wykonawcy **ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego,

orzeka:

sygn. akt: KIO 2299/26

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego I i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego I tytułem wpisu od odwołania.

sygn. akt: KIO 2300/26

1. Oddala odwołanie.

1. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego II i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego II tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:

Sygn. akt: KIO 2299/26

Sygn. akt: KIO 2300/26

Uzasadnienie

Zarząd Dróg Miasta Krakowa z siedzibą w Krakowie, zwany dalej **Zamawiającym**, prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej „**ustawą Pzp**” lub „**Pzp**”, którego przedmiotem jest „**SMART - Modernizacja oświetlenia publicznego wraz z instalacją usług typu smart na terenie Miasta Krakowa cz. I i cz. II**” (numer referencyjny: 1/VI/2025), dalej jako „**Postępowanie**”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 13 czerwca 2025 r. numer publikacji: 381309-2025.

Wobec czynności i zaniechań zamawiającego w ww. Postępowaniu odwołania do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 14 maja 2026 r. wnieśli:

w dniu 14 maja 2026 r. przez Odwołujących:

1) wykonawca SPIE Energy Poland S.A. z siedzibą w Warszawie – sygn. akt: KIO 2299/26 („Odwołujący I”);

2) wykonawca ELEKTROTIM S.A. z siedzibą we Wrocławiu – sygn. akt: KIO 2300/26 („Odwołujący II”).

Zarządzeniem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołania te zostały połączone do wspólnego rozpoznania i oznaczone odpowiednio sygn. akt jak wyżej.

Przystąpienia do postępowania odwoławczego zgłosili:

1) w postępowaniu o sygn. akt: KIO 2299/26 przystąpienia po stronie Zamawiającego zgłosili:

a) wykonawca ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie,

b) wykonawca ELEKTROTIM S.A. z siedzibą we Wrocławiu.

2) w postępowaniu o sygn. akt: KIO 2300/26: wykonawca ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie.

Sygn. akt KIO 2299/26

Odwołujący I zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c Pzp poprzez jego błędne zastosowanie i niezasadne odrzucenie oferty Odwołującego w części I i II, podczas gdy Odwołujący, wbrew twierdzeniom Zamawiającego złożył przedmiotowy środek dowodowy w postaci raportów LM-79;
- 2.art. 107 ust. 4 Pzp oraz art. 223 ust. 1 Pzp w zw. z art. 16 pkt 1-3 Pzp poprzez zaniechanie ich zastosowania i brak wystąpienia do Odwołującego z żądaniem złożenia wyjaśnień dotyczących treści przedmiotowych środków dowodowych;
- 3.art. 239 w zw. z art. 16 pkt 1-3 Pzp poprzez wybór oferty, która nie jest najkorzystniejsza (w związku z odrzuceniem oferty Odwołującego)."

Odwołujący I wnosił o nakazanie Zamawiającemu:

- 1.,„unieważnienia czynności wyboru oferty ZUE jako najkorzystniejszej w części I i II Postępowania,
- 2.unieważnienia czynności odrzucenia oferty Odwołującego w części I i II Postępowania oraz dokonania ponownej oceny ofert."

Odwołujący I wskazywał, że ma interes prawny we wniesieniu odwołania, gdyż: „Powyższe uchybienia doprowadziły do naruszenia interesu Odwołującego w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia i narażenia go przy tym na znaczną szkodę związaną z utratą spodziewanego zysku z tytułu realizacji przedmiotowego kontraktu. Gdyby nie odrzucenie oferty Odwołującego byłaby ona najkorzystniejszą w Postępowaniu."

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie w dniu 25 maja 2026 r., w której wnosił o:

„1. oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego,

a także:

2. dopuszczenie dowodu z treści wyroku KIO z dnia 30 stycznia 2025 r. w sprawach: KIO

4965/25, KIO 4988/25, KIO 4991/25, KIO 4995/25, KIO 5007/25 wraz z uzasadnieniem, na fakt: treści orzeczenia jego uzasadnienia".

W odpowiedzi na odwołanie i w trakcie rozprawy Zamawiający przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

Pismem z dnia 2 czerwca 2026 r. zgłaszający przystąpienie – wykonawca Elektrotim S.A. przedstawił swoje stanowisko procesowe, wnosząc o oddalenie odwołania.

Pismem z dnia 3 czerwca 2026 r. zgłaszający przystąpienie – wykonawca ZUE S.A. przedstawił swoje stanowisko procesowe, wnosząc o „odrzućenie przedmiotowego odwołania, ewentualnie jego oddalenia jako bezzasadnego".

Pismem z dnia 30 czerwca 2026 r. Odwołujący I złożył wniosek dowodowy o „dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z załączonego do niniejszego pisma dokumentu w postaci: - Ekspertyzy nr 01/06/2026 z dnia 29.06.2026 r. sporządzonej przez Politechnikę Warszawską Instytut Elektroenergetyki (na zlecenie producenta opraw oświetleniowych zaoferowanych przez Odwołującego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, którego dotyczy niniejsze postępowanie) - na fakt zakresu, przedmiotu oraz przeznaczenia raportów LM 79; prawidłowości oferty złożonej przez Odwołującego, w tym w zakresie przedmiotowych środków dowodowych (raportu LM 79), spełniania przez przedmiot oferty wymogów określonych w dokumentach zamówienia, w szczególności dotyczących ograniczenia emisji światła, wymogów fotometrii i techniki oświetleniowej; braku podstaw do odrzucenia oferty Odwołującego".

Sygn. akt KIO 2300/26

Odwołujący II zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1.art. 112 ust. 1 Pzp w zw. z art. 116 ust. 1 ustawy PZP poprzez błędne uznanie, że wykonawca ZUE wykazał spełnianie warunku udziału w postępowaniu dotyczącego zdolności technicznej lub zawodowej, tj. wykonania wymiany co najmniej 1500 opraw ulicznych/parkowych wysokoprężnych lamp wyładowczych na lampy LED (maksymalnie w ramach 5 różnych umów) dla każdej części zamówienia, pomimo że przedłożone podmiotowe środki dowodowe nie potwierdzają spełnienia tego warunku;
- 2.art. 125 ust. 1 i 3 ustawy PZP poprzez uznanie za potwierdzone oświadczenia wykonawcy ZUE zawartego w JEDZ dotyczącego spełniania warunków udziału w postępowaniu, mimo że dokumenty złożone na wezwanie Zamawiającego nie potwierdzają spełnienia wymaganego warunku doświadczenia;
- 3.art. 128 ust. 1 ustawy PZP poprzez zaniechanie wezwania wykonawcy ZUE do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, pomimo że wykaz usług oraz załączone protokoły odbioru:

a)były niejednoznaczne,

b)zawierały rozbieżności,

c)nie pozwalały na zweryfikowanie liczby opraw faktycznie wymienionych na oprawy LED,

d)nie potwierdzały zakresu wymaganego warunkiem udziału w postępowaniu;

- 4.art. 16 pkt 1 i 2 ustawy PZP poprzez prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasady:

- a) uczciwej konkurencji,
- b) równego traktowania wykonawców,
- c) przejrzystości,

polegający na zaakceptowaniu dokumentów niepotwierdzających spełnienia warunku udziału w postępowaniu oraz dokonaniu ich dowolnej, a nie obiektywnej oceny.

5.art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy ZUE, pomimo że wykonawca ten nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu”.

Odwolujący II wnosił o:

- 1) „uwzględnienie odwołania w całości;
- 2) nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;
- 3) nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty ZUE

lub ewentualnie:

nakazanie Zamawiającemu wezwania ZUE do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych w trybie art. 128 ust. 1 ustawy PZP i nakazanie dokonania przez Zamawiającego ponownego badania podmiotowych środków dowodowych złożonych przez ZUE i oceny ofert złożonych w postępowaniu, które nie podlegają odrzuceniu;

- 4) obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego oraz zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania”.

Odwolujący wskazywał, że posiada interes we wniesieniu odwołania bowiem: „Odwolujący jest podmiotem realnie zainteresowanym uzyskaniem zamówienia, co potwierdza fakt złożenia oferty w niniejszym postępowaniu.

W zakresie Części II zamówienia oferta Odwołującego została sklasyfikowana na drugim miejscu po ofercie wykonawcy ZUE, wobec czego w przypadku prawidłowego przeprowadzenia czynności badania i oceny ofert, w tym w szczególności uznania, że wykonawca ZUE nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu, oferta Odwołującego może zostać uznana za najkorzystniejszą. Tym samym naruszenia przepisów ustawy PZP przez Zamawiającego pozbawiają Odwołującego realnej możliwości uzyskania zamówienia w zakresie Części II w Postępowaniu.

Również w zakresie Części I Odwołujący posiada interes we wniesieniu odwołania. Pomimo że oferta Odwołującego została sklasyfikowana obecnie na czwartym miejscu, Zamawiający nie dokonał jeszcze pełnej weryfikacji ofert wykonawców sklasyfikowanych na miejscach 2 i 3, w szczególności nie wzywał tych wykonawców do złożenia podmiotowych środków dowodowych potwierdzających spełnianie warunków udziału w Postępowaniu. Na obecnym etapie Postępowania nie sposób zatem przesądzić, czy wykonawcy ci wykazują spełnianie warunków udziału w postępowaniu oraz czy ich oferty nie podlegają odrzuceniu. W konsekwencji nie można wykluczyć, że w wyniku prawidłowego przeprowadzenia badania i oceny ofert, w tym odrzucenia ofert wykonawców, oferta Odwołującego również w zakresie Części I może zostać uznana za najkorzystniejszą. Tym samym Odwołujący posiada interes w uzyskaniu zamówienia w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy PZP oraz może ponieść szkodę wskutek naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy, polegającą na utracie możliwości uzyskania zamówienia publicznego.”

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie w dniu 25 maja 2026 r., w której wnosił o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego.

Pismem z dnia 2 czerwca 2026 r. zgłaszający przystąpienie – wykonawca ZUE S.A. przedstawił swoje stanowisko procesowe, wnosząc o oddalenie odwołania.

Pismem z dnia 29 czerwca 2026 r.; Odwołujący II wniósł replikę na odpowiedź na odwołanie złożoną przez Zamawiającego w dniu 25 maja 2026r. oraz stanowisko Przystępującego przedstawionego w piśmie z dnia 2 czerwca 2026r.

Uwzględniając całość dokumentacji z przedmiotowego postępowania, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia, stanowiska i dokumenty złożone przez strony i uczestników postępowania w trakcie posiedzenia i rozprawy, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

KIO 2299/26

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania. Odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie. Tak samo Izba oceniła, że nie istnieją przesłanki do zwrotu odwołania.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Strony nie zgłosiły opozycji ani zastrzeżeń co do skuteczności zgłoszonych przystąpień:

- a) wykonawcy ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie,
 - b) wykonawcy ELEKTROTIM S.A. z siedzibą we Wrocławiu,
- po stronie Zamawiającego.

Izba stwierdziła skuteczność zgłoszonych ww. przystąpień do udziału w postępowaniu odwoławczym po stronie

Zamawiającego.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów przez nich składanych, które w całości zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Strony składali wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z dokumentów na okoliczności wskazywane przy ich składaniu. Izba postanowiła dopuścić wszystkie wnioskowane dowody w poczet materiału dowodowego i na ich podstawie przeprowadzić dowody. W sytuacji, w której dany dowód miał znaczenie dla rozstrzygnięcia, znajdzie to wyraz w dalszej części uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz rozpoznając sprawę w granicach zarzutów odwołania, Izba uznała, że **odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie**.

Zamawiający w informacji o wyborze oferty najkorzystniejszej z 4 maja 2026 r. poinformował jednocześnie o odrzuceniu oferty Odwołującego I, wskazując:

„Ofertę nr 8 SPIE Energy Poland S.A. ul. Marynarki Polskiej 87, 80-557 Gdańsk (część I i II):

Uzasadnienie prawne:

Zamawiający odrzucił ofertę nr 8 SPIE Energy Poland S.A., ul. Marynarki Polskiej 87, 80-557 Gdańsk w zakresie części I i części II zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. C ustawy Pzp „nie złożył przedmiotowego środka dowodowego.”

Uzasadnienie faktyczne:

Z uwagi na złożenie raportów LM-79 niepotwierdzających wyposażenia oferowanych opraw wewnętrzny dyfuzor wykonany z PMMA, umieszczony pod panelem LED.

Wykonawca SPIE Energy Poland S.A. przedłożył raport LM-79 dla opraw parkowych TownTune oraz CityMood, których układ optyczny nie obejmował wymaganego przez Zamawiającego wewnętrznego dyfuzora wykonanego z PMMA umieszczonego pomiędzy panelem LED a kloszem oprawy. Uzasadnienie pisemne wyroku Krajowej Izby Odwoławczej (str. 32-36, Sygn. akt: KIO 4995/25) jednoznacznie wskazuje, że „Skoro niesporne jest, że przedmiotem oferty mogły być oprawy z układem optycznym obejmującym dodatkowy dyfuzor, dla opraw o takiej konstrukcji należało przedstawić raport LM-79, gdyż obecność tego elementu ma wpływ na wyniki badań odnośnie bryły fotometrycznej”. W związku z powyższym przedmiotowe środki dowodowe w postaci raportu LM-79 potwierdzają, że treść oferty Wykonawcy jest niezgodna z warunkami zamówienia”.

Mając na uwadze powyższe, osią sporu niniejszej sprawy jest ocena, czy przedstawione przez Odwołującego I przedmiotowe środki dowodowe w postaci raportu LM-79 były prawidłowe, tj. spełniały oczekiwania Zamawiającego wyrażone w dokumentacji postępowania, a ściślej czy układ optyczny zaproponowanych opraw parkowych obejmował, czy nie wewnętrzny dyfuzor, oraz co istotne, czy ów wewnętrzny dyfuzor stanowił wymaganie Zamawiającego, kluczowe do ujęcia go w samym raporcie LM-79.

Sam Odwołujący I, niezależnie od swojej argumentacji odnośnie roku związania wyrokiem Izby w sprawie KIO 4995/25, trafnie identyfikował ww. oś sporu, wskazując w odwołaniu: „Jest poza sporem, że oprawy TownTune oraz CityMood odpowiadają wymaganiom SWZ. Na żadnym etapie Postępowania nie zostały stwierdzone jakiegokolwiek odstępstwa w stosunku do oczekiwanych przez Zamawiającego parametrów technicznych lub funkcjonalnych. Osią sporu stał się natomiast przedmiotowy środek dowodowy w postaci raportu LM-79. Zdaniem Zamawiającego, cytującego przywoływany wyrok KIO, owy raport należało przedstawić w odniesieniu do opraw wyposażonych w dodatkowy dyfuzor, gdyż obecność tego elementu ma wpływ na wyniki badań odnośnie bryły fotometrycznej¹. Tyle że z SWZ nie wynikał taki obowiązek. (...) Oprawy CityMood oraz TownTune niewątpliwie występują z dodatkowym dyfuzorem, co nigdy nie zostało podważone. Natomiast błędnie Zamawiający uznał, że na etapie oferty konieczne było przedstawienie raportu LM-79 dla konkretnego modelu oprawy, bowiem pozostaje to w sprzeczności do odpowiedzi na pytania 193 i 215. Zgodnie z nimi raport LM-79 miał odnosić się do grupy według nazw nadanych przez ich producenta. Tym producentem jest Philips-Signify, a typem odpowiednio CityMood oraz TownTune. Raport LM-79 będzie każdorazowo inny, jeśli podda się badaniu konkretną konfigurację. Zamawiający jednakże świadomie zrezygnował z takiej kazuistyki, bowiem dokumentacja projektowa w zakresie fotometrii (finalnie określająca konfigurację opraw) ma być opracowana dopiero na etapie realizacji umowy – jako jeden z jej obowiązków (§1 ust. 4 wzoru umowy).

Innymi słowy, raport LM-79 jest tworzony dla konkretnego, zdefiniowanego typu oprawy, odnosi się do konkretnej konfiguracji: mocy, strumienia świetlnego, układu optycznego, parametrów fotometrycznych i elektrycznych, a tym samym nie może istnieć w oderwaniu od finalnie dobranej konfiguracji technicznej.

Dlatego właśnie Zamawiający na poziomie opisu przedmiotu zamówienia (załącznik 2 do Zakresu rzeczowego) określił, że „nominalny strumień świetlny, bryła fotometryczna, napięcie i natężenie prądu zasilania, moc nominalna oraz sprawność lm/W musi być potwierdzona poprzez dostarczenie raportu LM-79, LM-80.” Pozostawało bowiem oczywiste, że ww. parametry będą ukształtowane na etapie projektu fotometrycznego i dla docelowego wariantu oprawy zostaną dostarczone raporty LM potwierdzające założone wymagania projektowe”.

Izba uznała zarzuty odwołania za niezasadne.

Istota sporu sprowadzała się do odpowiedzi na pytanie, czy przedmiotowe środki dowodowe złożone przez Odwołującego I potwierdzały, że oferowane oprawy oświetleniowe spełniają wymagania określone przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia. W ocenie Izby odpowiedź na powyższe pytanie jest negatywna.

Izba podzieliła stanowisko Zamawiającego oraz argumentację przedstawioną przez Przystępującego ZUE S.A. w piśmie procesowym z dnia 3 czerwca 2026 r., zgodnie z którą dokumentacja postępowania w sposób jednoznaczny rozróżniała poszczególne rodzaje przedmiotowych środków dowodowych oraz przypisywała im odmienne funkcje.

Zamawiający wymagał bowiem złożenia zarówno kart katalogowych oferowanych opraw, jak również raportów z badań oraz certyfikatów odnoszących się do tych samych produktów. Karta katalogowa stanowi dokument przygotowywany przez producenta, zawierający opis oferowanego wyrobu oraz jego parametrów technicznych. Nie jest ona natomiast dokumentem potwierdzającym prawdziwość wskazanych w niej danych. Funkcję tę pełnią właśnie raporty z badań oraz certyfikaty wystawiane przez niezależne jednostki badawcze lub certyfikujące, których celem jest potwierdzenie określonych właściwości konkretnego produktu.

Nie budzi zatem wątpliwości Izby, że raporty z badań oraz certyfikaty miały stanowić podstawę weryfikacji parametrów technicznych opraw deklarowanych w kartach katalogowych. W konsekwencji oba rodzaje dokumentów musiały odnosić się do tego samego produktu. Tylko wówczas możliwe było przyjęcie, że przedmiotowe środki dowodowe potwierdzają cechy oferowanej oprawy.

Nie sposób podzielić stanowiska Odwołującego I, zgodnie z którym wystarczające było przedstawienie kart katalogowych odpowiadających wymaganiom SWZ przy jednoczesnym złożeniu raportów LM-79 dotyczących opraw wyposażonych w odmienną konfigurację elementów konstrukcyjnych. Taka interpretacja prowadziłaby do pozbawienia raportów z badań ich podstawowej funkcji dowodowej. Raport LM-79 ma bowiem potwierdzać parametry konkretnej oprawy poddanej badaniom, a nie grupy produktów lub opraw o zbliżonych właściwościach.

Zgromadzony materiał dowodowy, na który skrupulatnie w swoim stanowisku wskazywał wykonawca ZUE S.A., prowadzi do wniosku, że Odwołujący I przedłożył karty katalogowe odnoszące się do oferowanych opraw, natomiast raporty LM-79 zostały sporządzone dla opraw o odmiennej konfiguracji technicznej. Tym samym przedłożone przedmiotowe środki dowodowe nie potwierdzały parametrów produktów rzeczywiście zaoferowanych Zamawiającemu.

Izba podzieliła w tym zakresie szczegółową analizę przedstawioną przez Przystępującego ZUE S.A. w pkt 3.10 i następnych stanowiska procesowego z dnia 3 czerwca 2026 r., z której wynikało, że raporty LM-79 załączone do oferty Odwołującego I nie odnosiły się do opraw wskazanych w kartach katalogowych. Analiza ta nie została skutecznie podważona przez Odwołującego I ani w toku rozprawy, ani w dalszych pismach procesowych.

Nie mogła odnieść skutku również argumentacja Odwołującego I, iż oferował on grupę opraw, wobec czego identyfikacja poszczególnych elementów konstrukcyjnych, w tym zastosowanego wewnętrznego dyfuzora, pozostawała bez znaczenia. Przedmiotem oferty były bowiem konkretne oprawy oświetleniowe odpowiadające poszczególnym typom wymagany przez Zamawiającego. To właśnie dla tych konkretnych opraw wykonawca obowiązany był przedłożyć wymagane przedmiotowe środki dowodowe potwierdzające spełnienie parametrów technicznych. Nie było zatem dopuszczalne wykazywanie właściwości jednego produktu za pomocą raportów dotyczących produktu o odmiennej konstrukcji.

W konsekwencji Izba uznała, że Zamawiający prawidłowo przyjął, iż przedłożone przez Odwołującego I przedmiotowe środki dowodowe nie potwierdzają zgodności oferowanych opraw z wymaganiami dokumentów zamówienia. W sytuacji, gdy wykonawca składa raport dotyczący innego produktu niż zaoferowany, nie można uznać, że wymagany przedmiotowy środek dowodowy został skutecznie złożony. Z punktu widzenia celu, jakiemu służą przedmiotowe środki dowodowe, sytuacja taka jest równoznaczna z ich niezłożeniem. Skoro natomiast Zamawiający w dokumentach zamówienia wyłączył możliwość uzupełniania tych środków dowodowych, zobowiązany był dokonać oceny oferty na podstawie dokumentów złożonych wraz z ofertą.

Na aprobatę zasługuje również stanowisko Zamawiającego odwołujące się do wyroku Izby wydanego w sprawie KIO 4995/25. Izba w pełni podziela wyrażony tam pogląd, zgodnie z którym w przypadku oferowania opraw wyposażonych w dodatkowy element układu optycznego, w szczególności dyfuzor, raport LM-79 powinien odnosić się właśnie do takiej konfiguracji oprawy, ponieważ obecność tego elementu ma wpływ na wyniki badań fotometrycznych oraz parametry świetlne badanego produktu. Stanowisko to pozostaje aktualne również w okolicznościach niniejszej sprawy.

Nie zasługiwała zatem na uwzględnienie argumentacja Odwołującego I, jakoby z dokumentów zamówienia nie wynikał obowiązek przedstawienia raportu odnoszącego się do oprawy wyposażonej w taki sam układ optyczny jak produkt oferowany. Obowiązek ten wynikał z funkcji przedmiotowych środków dowodowych oraz celu ich złożenia. Skoro raport z badań miał potwierdzać parametry oferowanej oprawy, musiał odnosić się właśnie do tej oprawy, a nie do produktu różniącego się konstrukcyjnie.

Izba zwraca przy tym uwagę, że sam Odwołujący I przyznał w treści odwołania, iż w jego ofercie znalazł się raport LM-79 analogiczny do raportów przedłożonych przez innych wykonawców. Argumentacja Odwołującego koncentrowała się wyłącznie na twierdzeniu, że wyrok wydany w sprawie KIO 4995/25 nie obejmował jego oferty. Okoliczność ta pozostaje jednak irrelevantna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Istotne znaczenie mają bowiem motywy prawne i faktyczne przyjęte przez Izbę w tamtym orzeczeniu, a nie zakres podmiotowy wydanego rozstrzygnięcia. Odwołujący I nie podjął polemiki z tymi ustaleniami ani nie wykazał, dlaczego nie powinny one znaleźć zastosowania w niniejszym postępowaniu, ograniczając się do wskazania, że wyrok formalnie go nie dotyczył.

Na zakończenie Izba wskazuje, że podzieliła argumentację przedstawioną przez Przystępującego ZUE S.A. w stanowisku procesowym z dnia 3 czerwca 2026 r. Stanowisko to w sposób wyczerpujący odnosiło się do wszystkich zagadnień istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, stanowiąc jednocześnie rozwinięcie oraz uzupełnienie argumentacji przedstawionej przez Zamawiającego. W ocenie Izby argumentacja Przystępującego pozostawała zgodna zarówno z treścią dokumentów zamówienia, jak i funkcją przedmiotowych środków dowodowych przewidzianą w ustawie Pzp, wobec czego Izba w całości ją podzieliła.

Jednocześnie Izba zważyła, że Odwołujący I nie przedstawił merytorycznej kontrargumentacji wobec szczegółowych wywodów zawartych w stanowisku procesowym Przystępującego. Zarówno w toku postępowania odwoławczego, jak i w składanych pismach procesowych ograniczył się zasadniczo do podtrzymania argumentacji przedstawionej w odwołaniu, nie odnosząc się do zasadniczych twierdzeń Przystępującego dotyczących braku tożsamości pomiędzy opawami wskazanymi w kartach katalogowych a opawami objętymi raportami LM-79. Okoliczność ta dodatkowo potwierdza prawidłowość dokonanej przez Zamawiającego oceny oferty Odwołującego I oraz zasadność jej odrzucenia.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stroną przegrywającą, czyli Odwołującego I.

Izba nie zaliczyła w poczet kosztów postępowania odwoławczego wnioskowanej przez Odwołującego I kwoty 3 600 zł tytułem wynagrodzenia jednego pełnomocnika, niezależnie od wyniku postępowania odwoławczego. Stosownie do art. 575 Pzp strony oraz uczestnik postępowania odwoławczego wnoszący sprzeciw ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. O tym, czym są koszty postępowania odwoławczego rozstrzyga § 5 pkt 1 i 2 lit. b ww. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. I tak – w myśl wzmiankowanego przepisu – do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się wpis oraz uzasadnione koszty stron postępowania w wysokości określonej na podstawie rachunków lub spisu kosztów, złożonych do akt sprawy. Z powyższego wynika, iż warunkiem przyznania zwycięskiej stronie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika jest złożenie do akt sprawy rachunków określających ich wysokość. Ze złożonego rachunku wynika bowiem kwota, jaką strona poniosła z tego tytułu i tylko taką kwotę Izba może zasądzić na jej rzecz. W odniesieniu do Odwołującego I zawniósował on o zasądzenie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika według norm przepisanych, przy czym nie przedstawił do akt sprawy żadnych rachunków/ faktur. Wobec powyższego należało nie uwzględnić ww. kosztu do kosztów postępowania odwoławczego.

KIO 2300/26

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania. Odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie. Tak samo Izba oceniła, że nie istnieją przesłanki do zwrotu odwołania.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Strony nie zgłosiły opozycji ani zastrzeżeń co do skuteczności zgłoszonego przystąpienia ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie po stronie Zamawiającego. Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia ww. wykonawcy po stronie Zamawiającego.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów przez nich składanych, które w całości zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Strony składali wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z dokumentów na okoliczności wskazywane przy ich składaniu. Izba postanowiła dopuścić wszystkie wnioskowane dowody w poczet materiału dowodowego i na ich podstawie przeprowadzić dowody. W sytuacji, w której dany dowód miał znaczenie dla rozstrzygnięcia, znajdzie to wyraz w dalszej części uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu Izba stwierdziła, że **odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie**.

Na wstępie Izba wskazuje, że wszystkie zarzuty odwołania, pomimo powołania różnych podstaw prawnych,

odnoszą się do tej samej czynności Zamawiającego, tj. uznania, że wykonawca ZUE S.A. wykazał spełnianie warunku udziału w postępowaniu dotyczącego zdolności technicznej lub zawodowej. Zarzuty naruszenia art. 112 ust. 1 w zw. z art. 116 ust. 1 ustawy Pzp, art. 125 ust. 1 i 3 ustawy Pzp, art. 128 ust. 1 ustawy Pzp, art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy Pzp oraz art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp pozostają ze sobą funkcjonalnie powiązane i wymagają łącznej oceny.

Istota argumentacji Odwołującego sprowadzała się do twierdzenia, że złożone przez ZUE S.A. podmiotowe środki dowodowe nie pozwalały na potwierdzenie spełnienia warunku udziału w postępowaniu, zaś Zamawiający nie wykazał, w jaki sposób dokonał ich oceny. W ocenie Izby stanowisko to nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 534 ustawy Pzp ciężar wykazania okoliczności faktycznych, z których strona wywodzi skutki prawne, spoczywa na stronie, która z okoliczności tych wywodzi określone konsekwencje procesowe. W postępowaniu odwoławczym nie jest zatem wystarczające zakwestionowanie prawidłowości czynności Zamawiającego ani wyrażenie przekonania o jej wadliwości. Odwołujący obowiązany jest wykazać, że dokonana przez Zamawiającego ocena pozostaje sprzeczna z dokumentacją postępowania lub rzeczywistym stanem faktycznym.

Tymczasem uzasadnienie odwołania nie zawiera argumentacji pozwalającej na podważenie prawidłowości dokonanej oceny. Odwołujący nie wskazał, która z realizacji ujętych w wykazie usług nie odpowiada wymaganiom określonym w SWZ, nie wykazał, aby którakolwiek z nich nie obejmowała wymaganej liczby wymienionych oprav, ani nie przedstawił dowodów podważających prawdziwość informacji wynikających z wykazu usług lub dokumentów potwierdzających ich należyte wykonanie. Zarzuty odwołania opierają się wyłącznie na twierdzeniu, że złożone dokumenty nie zawierają informacji pozwalających – zdaniem Odwołującego – na samodzielną weryfikację spełnienia warunku udziału w postępowaniu, że dostarczony wykaz i załączone do niego dokumenty, nie były jednoznacznie kompletne.

Tego rodzaju argumentacja nie jest wystarczająca dla skutecznego zakwestionowania czynności Zamawiającego.

Izba podzieliła stanowisko Zamawiającego, że przy ocenie spełniania warunków udziału w postępowaniu był on uprawniony uwzględnić wiedzę wynikającą z realizacji zamówień wykonywanych na jego rzecz. Bezsporne pozostawało, że cztery spośród pięciu realizacji wskazanych przez ZUE S.A. dotyczyły inwestycji wykonywanych na rzecz Zamawiającego. Zamawiający był zatem odbiorcą tych świadczeń oraz wystawcą dokumentów potwierdzających ich należyte wykonanie. Dysponował tym samym bezpośrednią wiedzą co do zakresu rzeczowego wykonanych zamówień, liczby wymienionych oprav oraz sposobu realizacji poszczególnych inwestycji. Był w pełni władny dokonać ich weryfikacji, w tym sięgając i weryfikując określone informacje w dokumentach źródłowych.

W okolicznościach sprawy nie było podstaw do przyjęcia, że Zamawiający, dokonując oceny podmiotowych środków dowodowych, zobowiązany był abstrahować od wiedzy wynikającej z realizacji własnych inwestycji. Przeciwnie, wiedza ta stanowi element stanu faktycznego, który może zostać uwzględniony przy ocenie spełniania warunków udziału w postępowaniu. Odwołujący nie wykazał natomiast, aby wiedza ta pozostawała niezgodna z treścią złożonych dokumentów albo aby rzeczywisty zakres wykonanych zamówień odbiegał od informacji przedstawionych przez ZUE S.A.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut, zgodnie z którym Zamawiający nie udokumentował sposobu dokonania oceny podmiotowych środków dowodowych. Przepisy ustawy Pzp nie nakładają na Zamawiającego obowiązku sporządzania odrębnego uzasadnienia pozytywnej oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu ani dokumentowania przebiegu wewnętrznego procesu oceny każdego złożonego dokumentu. Brak szczegółowego opisu czynności analitycznych w protokole postępowania nie prowadzi sam przez się do wniosku, że czynność badania podmiotowych środków dowodowych nie została przeprowadzona lub została przeprowadzona wadliwie.

W ocenie Izby argumentacja Odwołującego zmierzała w istocie do odwrócenia ciężaru dowodu. Odwołujący nie wykazywał bowiem okoliczności podważających prawidłowość oceny dokonanej przez Zamawiającego, lecz oczekiwał, aby Zamawiający wykazał szczegółowo tok rozumowania, który doprowadził go do uznania, że ZUE S.A. spełnia warunek udziału w postępowaniu. Konstrukcja postępowania odwoławczego nie daje jednak podstaw do przyjęcia takiego rozkładu ciężaru dowodu.

Z tych samych względów Izba uznała za niezasadny zarzut naruszenia art. 128 ust. 1 ustawy Pzp. Obowiązek wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych aktualizuje się wyłącznie w przypadku wystąpienia rzeczywistych wątpliwości co do treści złożonych dokumentów lub możliwości potwierdzenia na ich podstawie spełniania warunku udziału w postępowaniu. W okolicznościach niniejszej sprawy Zamawiający nie powziął takich wątpliwości, a Odwołujący nie wykazał, aby istniały ku temu obiektywne podstawy. Samo odmienne stanowisko Odwołującego nie mogło prowadzić do powstania obowiązku zastosowania procedury określonej w art. 128 ust. 1 ustawy Pzp.

W konsekwencji Izba nie stwierdziła również naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy Pzp. Skoro wykonawca ZUE S.A. wykazał spełnianie warunku udziału w postępowaniu, brak było podstaw do odrzucenia jego oferty.

Analogicznie, za niezasadne należało uznać zarzuty naruszenia art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp. Zarzuty te miały charakter wynikowy i nie mogły zostać uwzględnione wobec braku potwierdzenia naruszeń przepisów regulujących ocenę spełniania warunków udziału w postępowaniu. Sam fakt, że Odwołujący nie podziela oceny dokonanej przez Zamawiającego, nie stanowi podstawy do przyjęcia, iż postępowanie zostało przeprowadzone z naruszeniem zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców lub przejrzystości.

Na marginesie Izba wskazuje również, że podzieliła argumentację przedstawioną przez wykonawcę ZUE S.A. w stanowisku procesowym z dnia 3 czerwca 2026 r. Stanowisko to w sposób spójny i wyczerpujący odnosiło się do wszystkich twierdzeń zawartych w odwołaniu, stanowiąc jednocześnie rozwinięcie i uzupełnienie argumentacji przedstawionej przez Zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie. W ocenie Izby argumentacja ta pozostawała w pełni zgodna z ustalonym stanem faktycznym oraz znajdowała oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Jednocześnie Izba zważyła, że Odwołujący, odnosząc się do stanowiska procesowego ZUE S.A., nie przedstawił argumentów, które mogłyby podważyć jego zasadnicze tezy. Treść repliki sprowadzała się zasadniczo do podtrzymania stanowiska zaprezentowanego w odwołaniu, bez merytorycznego odniesienia się do argumentów przedstawionych przez Przystępującego oraz bez przedstawienia nowych okoliczności faktycznych lub dowodów mogących podważyć prawidłowość oceny dokonanej przez Zamawiającego. Okoliczność ta dodatkowo utwierdziła Izbę w przekonaniu o bezzasadności podniesionych zarzutów.

Izba podzieliła również argumentację Zamawiającego odnoszącą się do sposobu rozumienia warunku doświadczenia. Trafnie wskazał on, że na potrzeby postępowania przebudowę lub modernizację infrastruktury oświetleniowej w zakresie opraw należy rozumieć jako ich wymianę, albowiem zastąpienie wysokoprężnych lamp wyładowczych oprawami typu LED wiąże się z koniecznością zmiany parametrów technicznych instalacji, a niejednokrotnie również liczby opraw, przy jednoczesnym zachowaniu obowiązujących norm technicznych. Takie rozumienie pozostaje zgodne z opisem przedmiotu zamówienia, w którym Zamawiający posługiwał się pojęciem „modernizacji” jako określeniem celu realizowanego przedsięwzięcia. Nie było zatem podstaw do przyjęcia zawężającej interpretacji warunku prezentowanego w odwołaniu przez Odwołującego.

W konsekwencji Izba nie znalazła podstaw do przyjęcia zawężającej wykładni warunku udziału w postępowaniu prezentowanej przez Odwołującego. Treść warunku została określona w dokumentach zamówienia i nie była przedmiotem środków ochrony prawnej na etapie prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia.

Jeżeli zatem Odwołujący dostrzegał w treści warunku udziału w postępowaniu niejednoznaczności lub wątpliwości interpretacyjne, powinien był zakwestionować jego treść we właściwym czasie, korzystając z przewidzianych ustawą środków ochrony prawnej wobec postanowień dokumentów zamówienia. Zaniechanie podjęcia takich działań skutkuje związaniem wykonawców oraz Zamawiającego ostatecznym brzmieniem warunku udziału w postępowaniu. Niedopuszczalne jest natomiast dokonywanie, dopiero na etapie postępowania odwoławczego dotyczącego czynności badania i oceny ofert, wykładni prowadzącej do modyfikacji lub zawężenia zakresu wymagań określonych w dokumentach zamówienia.

Mając powyższe na uwadze Izba orzekła jak w sentencji.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stronę przegrywającą, czyli Odwołującego II.

Przewodniczący:.....